Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu.
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorꝏ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifa și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se enumera la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 22. Brașovŭ, Vinerĭ 27 Ianuarie 1889.

Brașovŭ, 26 Ianuarie v.

Cele două evenimente marĭ ale septĕmânei trecute: alegerea generalului Boulanger și tragiculŭ sfêrșitŭ alŭ prințului Rudolfŭ, au rĕmasŭ aprópe fără nicĭ unŭ efectŭ asupra piețelorŭ de banĭ. La bursa din Londra a scădutŭ puținŭ renta ungară în urma scirei despre mórtea moștenitorului, căcĭ se temeau că se vorŭ nasce încurcăturĭ în privința succesiunei la tronŭ, dér după ce s'a clarificatŭ starea lucrului, érășĭ s'a îndreptatŭ cursulŭ rentei ungare.

Liniștea momentană în sînulŭ financierilorŭ este a se datori mai multŭ împrejurării că barometrulŭ politicŭ arată încă pace.

Unii omenĭ, grei la capŭ, nu vorŭ sĕ'nțelégă de ce suntŭ de lipsă atâtea înarmărĭ décă e vorba de pace. Ast-feliu i s'a imputatŭ și ministrului-președinte Crispi în camera italiană, că cheltuiesce prea multŭ pentru arme. Crispi a rĕspunsŭ: „Desarmare și pace suntŭ vorbe sfinte; dér astădĭ *pacea e imposibilă fără de arme.* Voițĭ sĕ desarmați Italia, când tóte celelalte națiunĭ gemŭ în arme și cheltuiescŭ sume colosale pentru înarmărĭ? Acésta n'ar fi o politică seriósă, ci copilăréscă.“

O politică seriósă de soiulŭ acesta se vede că facŭ și împĕrățiile puternice dela médă-nópte, Germania și Rusia. Regimentele prusiane și sotniele căzăcescĭ se totŭ înmulțescŭ, acésta însĕ nu împiedecă pe diplomații din Berlinŭ și Petersburgŭ de a se arăta câtŭ mai prietenoșĭ unii fața cu alții.

Tocmai acuma își facŭ complimente diarele oficióse prusiane și rusescĭ pentru resultatele dobêndite în timpulŭ din urmă în raporturile ambelorŭ împĕrății.

Se vede, scrie „Kölnische Zeitung,“ că opiniunea publică în Rusia s'a schimbat în favórea Germaniei, convorbirea prințului Bismarck cu Țarulŭ în Noemvre 1887 și călĕtoria împĕratului Wilhelm la Petersburgŭ în 1888 au contribuitŭ ca Rușii sĕ judece mai nepreocupațĭ asupra politicei germane și a scopurilorŭ cancelarului germanŭ.

„Journal de St. Petersbourg“, rĕspundêndŭ Gazetei de Colonia, se felicită, că în Germania se pune atâta prețŭ pe opiniunea publică rusésca și constată și elŭ din parte-șĭ, că Rușii sciu sĕ aprețieze atitudinea de fața a pressei germane, în fine își esprimă dorința ca pressa germană sĕ contribue printr'unŭ limbagiu mai moderatŭ la susținerea raporturilorŭ amicale între amêndouĕ împĕrățiile.

Din aceste complimente ce și-le facŭ oficioșii prusso-rușĭ conchide „N. fr. Presse“, că se prepară o apropiare între Germania și Rusia. Amicabilele disposițiunĭ ale Rusiei parŭ a se estinde și asupra Austriei. Mórtea prințului de corónă Rudolfŭ a fost cu multă simpatiă jălită de întréga pressă rusésca,

De ar puté sĕ dispară numai neîncrederea în intențiunile Rusiei! esclamă fóia vienesă plină de îngrijire. Cuvintele frumóse deșteptă numai pentru momentŭ mulțămire, décă nu suntŭ urmate de fapte și de mĕsurĭ, carĭ arŭ vorbi pentru pace. De ce grămădesce Rusia mereu la granițele apusane atâta grozăveniă de oștire? De ce nu'șĭ retrage de acolo măcarŭ o parte din trupele sale, ca sĕ péră neîncrederea?...

Lucru greu de esplicatŭ în adevĕrŭ. Ișĭ va fi dicêndŭ póte și d-lŭ de Giers ca ministrulŭ-președinte Crispi: a retrage trupele și a desarma suntŭ cuvinte sfinte, dér adĭ pacea este imposibilă fără trupe la granița și fără de arme.

Inmormêntarea prințului Rudolfŭ.

Marțĭ la órele 4 d. a. anunță sunetulŭ clopotelorŭ începerea ceremoniei funebrale. O mișcare electrică cuprinse massele. Numai cu mare greu puteau susține ordinea soldații ce formau spalirŭ în tóte stradele. Deodată se audiră strigărĭ de comandă, soldații presentară armele. „Vine împĕratulŭ,“ își șoptea unulŭ altuia și în adevĕrŭ că și sosi într'o trăsură négră de curte cu doi cai negri. După aceea urmară câteva trăsurĭ de curte. Deodată se vĕdu unŭ detașamentŭ de husarĭ, după care venea unŭ călărețŭ de curte, unŭ furirŭ, într'o trăsură de curte și camerierii. Apoi venea unŭ escadronŭ de husarĭ, un călărețŭ de curte și unŭ furirŭ călare dinaintea unei trăsurĭ de curte trasă de șese cai și acompaniată de lachei, în care ședeau adjutantulŭ și oficerulŭ de ordonanță alu prințului de corónă. Urmă mareșalulŭ curții prințulŭ contele Bombelles, într'o trăsură cu 6 cai, după acésta trăsură mulțime de lachei, doi câte doi și apoi érășĭ furirĭ de curte. Apoi veni carulŭ funebralŭ, trasŭ de șese cai albĭ, pe care era aședatŭ coștiugulŭ pe patru colóne. Coperișulŭ carului funebru era în forma de baldachinŭ din lemnŭ frumosŭ sculptatŭ, deasupra purtândŭ coróna archiducală. Coștiugulŭ, acoperitŭ cu unŭ postavŭ negru cusutŭ cu firŭ de aurŭ, fŭ pusŭ în carŭ. Pe cosciugŭ era numai corónele familiei împĕrătescĭ. De amêndouĕ laturile carului mergeau pagĭ din Teresianŭ cu fáclii de céră aprinse și lachei ai curții. Șese gardiștĭ de curte ungurĭ pe cai albĭ în atile roșii cu șinóre de argintŭ, atêrnându-le pei de tigri pe umerĭ, cu calpacŭ în capŭ, călăreu în stânga carului; acaste șirurĭ erau însoțite de gardiștĭ de curte trabanțĭ cu helebarde și călăreți din garda de curte în tunicĭ verdĭ cu pĕrŭ de calŭ negru pe coifu. După carŭ urma unŭ batalion compusŭ din tóte părțile puterii armate, anume din o comaniă de infanteriă comună, o companiă de honvedĭ, o companiă de marinarĭ și o companiă de vênătorĭ milițienĭ austriacĭ. Conductulŭ îlŭ încheia unŭ escadronŭ de husarĭ. Stradele pe unde a trecutŭ erau îndesate de lume, pe piéța operii se ridicase o tribună. Lampele de gazŭ ardeau. La porta bisericii Capuținilorŭ cosciugulŭ fu ridicatŭ de lachei, primitŭ de archiepiscopulŭ principe Ganglbauer în fruntea preoțimei și dusŭ în biserică, ai cărei pĕrețĭ, altarŭ, podinĭ, estrade erau îmbrăcațĭ cu postavŭ negru. Impĕratulŭ a urmatŭ până 'n biserică, a sărutatŭ cosciugulŭ și astfelŭ șĭ-a luatŭ rĕmasŭ bunŭ dela fiiulŭ sĕu. Désupra altarului era o cruce mare de aurŭ, înaintaa lui catafalculŭ îmbrăcatŭ cu brocatŭ de aurŭ și încunjurat de 10 candelabre de argintŭ. Pe cruce și împrejurŭ pe pĕrețĭ erau insemnele archiducale cu inscripțiunea: „Rudolphus, dux Austriae MDCCCLXXXIX“. La ușile altarului stetéu gardiștĭ de curte trabanțĭ cu helebardele îmbrăcate în zăbranicŭ și călărețĭ gardiștĭ, la treptele altarului erau preoțĭ Capuținĭ cu torțe aprinse. Erau de fața funcționarii curții în negru, ambasadorii în uniforme, deputațiunile de oficerĭ dela regimentele germane, alŭ cărorŭ șefŭ era prințulŭ Rudolfŭ, ministrii comunĭ și ai ambelorŭ jumĕtățĭ ale monarchiei, deputațiunile ambelorŭ parlamente ș. a. Ministrulŭ Tisza era în costumŭ naționalŭ ungurescŭ. Intre membrii corpului diplomaticŭ era și trimisulŭ chinesŭ Hong-Chung, acreditatŭ la Berlinŭ și Viena, în costumulŭ sĕu naționalŭ oficialŭ, din mătase scumpă și cu o șapcă împodobită cu unŭ mare nasture, ce o ținŭ și în biserică pe capŭ. Era și trimisulŭ japonesŭ, celŭ persanŭ și membrii ambasadei turcescĭ. Cardinalulŭ Ganglbauer era însoțitŭ de doi episcopĭ și de numeroșĭ preoțĭ. Cardi-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Poesii poporale din Săcele.

XII.

Frundulița leușteanŭ
Icĭ în vale colea 'n dealŭ
La crâșmuța lui Chimanŭ
Bea Bărganŭ și cu Boghianŭ
Și Cristache Roșcovanŭ
Cu sora lui Casianŭ.
Frundulița ș'olalea
Și din gură așa 'mĭ grăia:
„Bea Bărgănașŭ, nu prea bea,
Că'i potera icĭ-colea.
„Las' sĕ vie, că nu-mĭ pasă,
Că ședŭ cu frații la masă
Și mi-e ocaua plină rasă
Și mănâncŭ pâne frumósă,
Șĭ-o găină friptă grasă.
Pistólele 'sŭ pe feréstră
Durdulița-i plină rasă,
Códa la băltagŭ mi-i grósă
D'unde-oiu da sĕ'mĭ folosésca.“
Frundulenă ș'olalea
Cuvêntulŭ nu'mĭ isprăvea
Și potera că sosea.
„Dă-te Bărgănașŭ legatŭ
Sĕ nu te ducemŭ stricatŭ,
C'așa poruncă ne-a datŭ.“
Verde foiă ș'olalea
Er Bărgănașŭ rĕspundea:
„De ce sĕ mĕ dau legatŭ?
Că nu mĕ sciu vinovatŭ,
Nicĭ cu unŭ spinŭ dela gardŭ,
Nicĭ cu mă-ta n'am umblatŭ,
Cu soru-ta n'am jucatŭ.“
Verde foiă lemnŭ mustosŭ
Icĭ în vale mai în josŭ
Este-unŭ mĕrŭ mare prescatŭ
Nicĭ nu'i mĕrŭ, nicĭ nu-i prescatŭ,
Dér Bărgănașŭ intră 'n satŭ.

XIII.

(Din Basarabia.)

Frundulița trei smicele
La colțulŭ grădinei mele
Rĕsărit'au treilalele
Două'sŭ verdĭ ș'una'i albastră
D'acolo'i dragostea nóstră.
Boghiuțŭ de pómă négră
Alergă bădiță-alergă,
Décă'țĭ e lelița dragă
Strînge-o 'n brațe ș'o desmerdă
Și-i dă gura cum se cade,
Ș'alergă bădiță alergă,
Décă ți-i lelița dragă.
O pórtă cu fustă albă
La gâtŭ tăsmăluță dalbă.

XIV

Frundulița d'arnăutŭ
Bunŭ e vinulŭ de bĕutŭ
Cu omulŭ celŭ cunoscutŭ,
Dér cu celŭ necunoscutŭ
Ți-se pune-unŭ nodŭ în gâtŭ.
Vinișorŭ nu tremura,
Că te-oiu bea, nu te-oiu mânca.
Verde foiă d'arnăutŭ
Totu așa mi-a fostŭ în gândŭ
Sĕ'mĭ vĕdŭ pe cumnatulŭ bĕndŭ.
Sĕ'mĭ bea vinŭ de pómă négră
Sĕ'i dea drumŭ pe gâtŭ sĕ mérgă
Totișorŭ că'i bunișorŭ,
Câte-o lécă, câte-unŭ picŭ
Păn'la degetulŭ celŭ micŭ.
Susŭ de mână, josŭ de cotŭ
Sĕ se ducă pe gâtŭ totŭ.
De ce-așĭ bea și așŭ mai bea
N'are cine mĕ'ndemna.
De ce-așŭ bea ș'așŭ mai cinsti
N'are cine mĕ pofti.
M'arŭ pofti surorile
Da'sŭ prin tóte țĕrile.
M'arŭ pofti cumnatele
Da-sŭ prin tóte satele,
Păhăruțŭ de sticlă mură
Dă'lŭ la gură sĕ se scură.
Păhăruțŭ de sticlă négră
Dă'lŭ la gură sĕ s'alegă.
Și'n fundulŭ Paharului
Sănĕtatea omuluui

XV

Verde foiă salbă móle
Ș'apucai p'unŭ drumŭ la vale
Mĕ'ntelnii cu Léua'n cale,
Ea pe josŭ și eu călare.
Mĕ plecai sĕ iau o flóre
Nu fŭ flóre, ci fŭ ismă
Toțĭ boerii prinse chizmă. 1)
Prinse chizmă sĕ mĕ pérdă
Pentru Léua cea de trébă.
Foicică iarbă grasă,
Ce ședĭ Léuo mâniósă?
Frundulița ș'o lalea,
Léuo din pricina ta
Murgulŭ meu apă nu bea.
Și-lŭ dusei la o cijmea
Făcu apa că e rea,
Și'lŭ dusei la o fântână
Făcu apa că nu'i bună,
Ș'arŭ bea apă strecurată
Dela Léua din gălétă.
Strecurată prin basma
C'așa murgulŭ vrea sĕ bea.
Frundulița de mademŭ
Hai pe Léua s'o căutămŭ,
La mânăstireade-unŭ lemnŭ.
S'o cătămŭ s'o blestemămŭ
Cu blestemŭ dela ficațĭ
Juruitŭ de șépte frațĭ.

XVI

Verde fóiă lemnŭ pelinŭ
Spune, spune cucŭ bĕtrânŭ,
Căluseii cândŭ se furŭ?
Colea'n dorĭ de diminéță
Pe negură și pe céță,
Frundulița ș'o lalea
Spune, spune turturea,
Când înghiață Dunărea
Ca sĕ trecŭ și eu pe ea,
Călare pe galbina
Și cu șépte-alăturea;
Verde foiă pelinița
Ieșĭ Marițo la portiță.
Nu potŭ sĕ viu neiculiță,
Că'mĭ suge pruncŭlŭ la țîță
Fi-ți-arŭ pruncu-afurisitŭ
De câte orĭ am venitŭ
Totŭ cu pruncŭlŭ mai mințitŭ.

(Audite dela Stoica Popea, econonu de vite.)

Satu-lungŭ, Decemvre 1888.

G. M.

1) Pismă

nalii străinĭ ce se aflau în Viena, archiepiscopĭ, episcopĭ, abaţĭ, peste 30 cu toţii, erau îmbrăcaţĭ în ornate bisericescĭ de doliu (catifea neagră cu argintŭ şi aurŭ, mitre de argint) se aşeḑară de ambele laturĭ ale altarului. Inaintea lorŭ corulŭ capelei curţii în haine negre.

Decursulŭ ceremoniei e cunoscutŭ pe scurtŭ din telegrama de erĭ.

*

Cunoscutulŭ scriitorŭ *Mauriciu Jokai* scrie despre mórtea principelui de corónă Rudolfŭ între altele:

„Ungaria nu putea fi isbită cu o lovitură mai îngrozitóre decâtŭ acésta.....“ „Cuvêntulŭ e atâtŭ de greu încâtŭ nu-lŭ putemŭ transcrie, atâtŭ de enormŭ încâtŭ nu'lŭ putemŭ crede.“ ....„Nicĭ-odată, naţiunea ungară n'avŭ unŭ amicŭ mai sincerŭ; nicĭ-odată descendentulŭ unei dinastii nu şĭ-a adoratŭ patria ca dênsulŭ.....“

... „Tu ai fostŭ speranţa viitorului nostru. Pe tine zideamŭ noi planurile nóstre pentru ḑile mai frumóse şi mai glorióse. In tine vedeamŭ noi întrupatŭ fericitulŭ viitorŭ, în care popórele aveau sĕ se îmbrăţişeze în frăţietate...“

„O! cum aşŭ fi doritŭ sĕ jertfescŭ viéţa mea pentru a rĕscumpăra pe a ta!... Ce amŭ făcutŭ noi, mare Dumneḑeule, pentru ca sĕ te rapéscă astfelŭ din mijloculŭ nostru! Ce mai putemŭ noi solicita, aştepta, aspira?“

Jokai încheia unŭ altŭ articulŭ cu cuvintele:

„Doliulŭ oficialŭ alŭ ţĕrei va dura unŭ anŭ: alŭ meu până la mórte, alŭ istoriei va fi eternŭ.“

Morţii din cripta împĕrătéscă din Viena.

Cele 113 cosciuge ale membrilorŭ casei împĕrătescĭ în cripta dela Capuţinĭ în Viena suntŭ unŭ semnŭ vĕditŭ despre perirea a totŭ ce e pământescŭ. Dela împĕratul Mathia şi soţia sa Ana, mai toţĭ membrii rĕposaţĭ ai casei Habsburg odihnescŭ la Capuţinĭ. Numai în trei casurĭ s'a întêmplatŭ o escepţiune. Impĕratulŭ Ferdinand II preferì sĕ fiă înmormêntatŭ lângă soţia sa Ana în pomposulŭ mausoleu din Graţŭ; a doua soţiă a împĕratului Leopold I lăsà sĕ fiă îngropată la Dominicanĭ în haina ordinului Dominicanilorŭ. Impĕrătésa Amalia e înmormêntată la Salesiane în Viena.

In cripta împĕrătéscă suntŭ înmormêntaţĭ până acum 11 împĕraţĭ şi anume: Mathia, Ferdinandŭ III, Leopoldŭ I, Iosifŭ I, Carolŭ VI, Franciscŭ I, Iosifŭ II, Leopoldŭ II, Francisc II (I), Ferdinandŭ I şi împĕratulŭ Max din Mexico; mai departe 15 împĕrătese: Ana, Carolina Augusta, Eleonora, Eleonora Magdalena, Elisabeta Christina, Margaretha Theresia, Maria Ana (1646), Maria Ana (1684), Maria Iosefa, Maria Leopoldina, Maria Luisa de Francia, Maria Ludovica (1762), Maria Ludovica (1816), Maria Teresia (1780), Maria Teresia (1807); apoi unŭ rege romanŭ Ferdinandŭ IV (1654) şi două regine: Maria Carolina de Sicilia (1814) şi Maria Isabela, soţia lui Iosifŭ II (1763); 27 archiducĭ şi 53 archiducese, 2 ducĭ: Albert de Sachsen-Teschen şi Franciscŭ Iosifŭ Carolŭ de Reichstadt, 2 principĭ electoralĭ: Carolŭ Iosifŭ de Lotaringia, archiepiscopulŭ de Trevir, şi unŭ fiiu nenumitŭ alŭ principelui electoralŭ Ioanŭ Wilhelm de Pfalţa. Mai suntŭ în criptă inimile împĕrăteselorŭ Claudia Felicitas şi Amalia, inima reginei Maria Ana de Portugalia, alŭ cărei trupŭ e înmormêntatŭ la Teresiane (carmelitele desculţe) în Lissabona, ér inima şi măruntaele suntŭ aşeḑate lângă archiducesa Henrieta. De altmintrelea mĕruntaele celorŭ înmormêntaţĭ în regulă în vechia criptă a principilorŭ înaintea altarului la sf. Stefanŭ şi inimile în capela Loretto în biserica curţii la St. Augustinŭ. Carolina contesa Fuchs, născută contesa Mollard, pedagoga împĕrătesei Maria Teresia, a fostŭ în semnŭ de onóre înmormêntată în cripta împĕrătéscă. După o vechiă stabilire, la espunerea pe catafalcŭ şi la ceremonia înmormêntării membrilorŭ casei împĕrătescĭ, cadavrele lorŭ se punŭ în cosciuge de lemnŭ. Cosciugele persónelorŭ regente suntŭ îmbrăcate cu catifea négră şi cu materiă lucrată'n argintŭ, apoi împodobite cu ferecăturĭ aurite şi pórtă în lăturĭ două lăcate. Mai nainte erau purtate pe umerĭ la biserică tóte cadavrele curţii, numai copii erau duşĭ în carŭ. Dela înmormântarea soţiei dintâiu a lui Iosifŭ II, Isabela de Parma, suntŭ duse în carŭ şi cadavrele adulţilorŭ. In criptă cele două lăcate ale cosciugului se deschidŭ, pater gardianulŭ capuţinilorŭ se'ntrébă de către mareşalulŭ curţii, décă în cadavrulŭ ce i-s'a predatŭ recunósce persóna membrului rĕposatŭ a casei împĕrătescĭ. După acéstă recunóscere se închide érăşĭ cosciugulŭ şi se predă Capuţinilorŭ spre eterna odihnă, carĭ primescŭ şi una din cele două chei, pe când a doua cheiă se păstréză în oficiulŭ mareşalului curţii. Cosciugulŭ celŭ de lemnŭ se aşéḑă apoĭ mai târḑiu într'unulŭ de metalŭ.

Nenorocirĭ în familia Habsburgilorŭ.

Cu începere dela 1281 şi până în presentŭ, din casa Habsburgilorŭ nu au muritŭ de mórte naturală următorii:

Fiulŭ lui Rudolfŭ I cu numele Hardman, care voindŭ sĕ trécă, dimpreună cu 12 aristocraţĭ dela curte, în apropiere de Schaffhausen pe insula Rheinau, a căḑutŭ între gheţurĭ; era în 20 Decemvre 1281.

Maria de Burgund, fiica lui Carolŭ Curagiosulŭ şi soţia lui Maximilian I, care în 1482, luna Martie, a căḑutŭ de pe calŭ.

Rudolfŭ alŭ II a muritŭ la Praga instantaneu şi nicĭ până aḑĭ nu se scie din ce causă.

Fratele sĕu Adalbertŭ a fostŭ omorîtŭ în Bruck la 1 Maiu 1308 de către Iónŭ, fiulŭ lui Rudolfŭ II.

Sigismundŭ-Franciscŭ episcopŭ de Augsburg a fostŭ otrăvitŭ de către mediculŭ sĕu Agricola.

Enricŭ celŭ plăcutŭ a căḑutŭ prisonierŭ în bătălia dela Mühldorf, şi Iónŭ, regele Cehilorŭ l'a chinuitŭ atâtŭ de rĕu în închisóre, că a muritŭ de torturĭ la 1327.

Leopoldŭ alŭ III a muritŭ pe câmpulŭ de luptă la Sempach, bătêndu-se cu Elveţienii, la 1386.

Alexandru Leopoldŭ, fiulŭ lui Leopoldŭ alŭ II, a muritŭ în urma unorŭ rănĭ primite cu ocasia unui focŭ.

Matilda, fiica principelui Albrecht, d'asemenĭ a muritŭ aprinḑêndu-i-se hainele dintr'unŭ mucŭ de ţigară.

Despre Maximilianŭ, împĕratulŭ Mexicului, sciu toţĭ cum a muritŭ: a fostŭ eroulŭ tragediei dela Querctazo, — împuşcatŭ la 1867.

Ér despre Rudolfŭ, celŭ din urmă — se scrie de câte-va ḑile cum 'şĭ-a avutŭ sfîrşitulŭ

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“.

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 7 Februarie. Impĕratulŭ a datŭ unŭ *manifestŭ către popóre* şi unŭ *ordinŭ de ḑi pe armată.*

Manifestulŭ ḑice: Cea mai grea lovitură, care a putută isbì inima mea de părinte, pierderea ireparabilă a fiiului meu, ne âmple de cea mai adêncă jale, pe mine, casa mea şi pe credinciósele mele popóre. Sguduitŭ până în adênculŭ inimei, îmĭ plecŭ capulŭ cu umilinţă dinaintea hotărîrei Provedinţei divine, pe care omulŭ nu o póte pĕtrunde. Mĕ rogŭ împreună cu popórele mele către Atotputernicul, ca sĕ-mĭ dea putere de a nu obosi în împlinirea conscienţiósă a datoriilorŭ de regentŭ, ci, avêndŭ înaintea ochilorŭ aceeaşĭ direcţiune, a căreia urmărire firmă şi neschimbată este asigurată şi pentru viitorŭ cum a fostŭ asigurată până acuma, sĕ stăruescŭ cu credinţă şi cu curagiu necurmatŭ pentru binele generalŭ şi pentru păstrarea binecuvêntărilorŭ păcii. A fostŭ pentru mine o mare mângăere în aceste ḑile de amară durere sufletéscă, că mĕ sciu încunjuratŭ de simpatia popórĕlorŭ mele dovedită în tóte timpurile şi că primescŭ din tóte părţile cele mai mişcătóre manifestărĭ de condolenţă.

Impĕratulŭ mulţumesce apoi popórelorŭ în manifestŭ, ér în ordinulŭ de ḑi mulţumesce armatei.

SCIRILE ḐILEI.

Unŭ misteriosŭ casŭ de mórte. Foile esterne, ca „Münchener neueste Nachrichten“ şi „Courier de Bruxelles“ aducŭ scirea, că baronésa Vetsera, o frumseţe cunoscută, fiica mai tînĕră a baronesei Vetsera născ. Baltazzi, a fostŭ găsită mórtă la Baden lângă Viena. Deórece „Münch. neueste Nachr.“ a fostŭ confiscată în Viena din pricina acestei scirĭ, acéstă întêmplare fără îndoială va fi esploatată ca nouă materiă pentru versiunĭ asupra catastrofei din Meyerling.

***

Conductŭ cu torţe. Orăşenii din Odêrheiu au întocmitŭ, la 2 Februarie n., în onórea deputatului Gabrielŭ Ugron unŭ conductŭ cu torţe pentru vorbirea ce a ţinut'o elŭ ca încheiere în contra proiectului de lege militară.

***

Sĕrăcia în Ungaria. In ḑilele trecute gendarmii ungurescĭ au prinsŭ la staţiunea căilorŭ ferate de statŭ Ruttka, comit. Turoţului, 16 persóne care porniseră la America, ca sĕ scape de miseria de acasă.

***

Magistratulŭ din Lugoşŭ. In fine cunóscemŭ şi noulŭ magistratŭ alŭ Lugoşului. De ruşinea Românilorŭ lugoşenĭ nicĭ nu mai publicămŭ numele celorŭ aleşĭ, fiindŭ mai toţĭ streinĭ şi ocupândŭ cele mai bune posturĭ, deşi Lugoşulŭ e oraşŭ românescŭ.

***

Pocale furate. Erĭ dup'ameḑĭ unŭ bocceagiu (negustorŭ ambulantŭ) anume Abracham Zacker oferì giuvaergiului de aci Soos Janos sĕ cumpere două pocale de argintŭ aurite, care probabilŭ că suntŭ furate. Giuvaergiulŭ anunţă poliţia, care arestà pe bocceagiu şi-lŭ dete pe mâna judecătoriei penale.

***

Pentru Academia ungurescă. Din Timişóra se scrie, că mediculŭ Dr. Winkler Jozsef din Ciacova, care rĕposà de curêndŭ în etate de 70 anĭ fără a avé succesorĭ, a testatŭ Academiei de sciinţe ungurescĭ 40,000 fl.

***

Pelerinagiu. „Telegrafulŭ românŭ“ din Bucurescĭ spune, că dómnele din societatea înaltă au hotărîtŭ, ca pe timpulŭ marelui postŭ sĕ facă unŭ pelerinagiu la Iaşĭ spre a se închina Sfintei Paraschive, patróna Moldovei.

***

Espulsaţĭ din România. Poliţia română a espulsatŭ pe unŭ căpitanŭ de Cazacĭ anume Alexandru Zeţ, fostŭ oficerŭ de ordonanţă alŭ guvernatorului din Odessa, ḑice „România.“ Zeţ se aşeḑase în Turnu-Măgurele şi se dedea ca representantŭ alŭ societăţii ruse de navigaţiune „Gagarin“. Prefectulŭ de Teleormanŭ, care lŭ supraveghia de aprópe, a făcutŭ cu unŭ representantŭ alŭ parchetului o perchisiţiune domiciliară şi a găsitŭ mai multe arme destinate pentru anarchiştii din Serbia şi o corespondenţă întregă din care s'a doveditŭ, că Zeţ este anarchistŭ sêrbŭ şi că lucra cu alţii în potriva actualei stărĭ de lucrurĭ din Serbia. Impreună cu elŭ au mai fostŭ espulsaţĭ trei anarchiştĭ, la carĭ s'au găsitŭ arme şi carĭ steteu în corespondenţă cu căpitanulŭ Zeţ.

***

Balŭ în Bradŭ. In favorulŭ fondului bolnavilorŭ dela gimnasiulŭ publicŭ românŭ din Bradŭ şi clasele elementare anexate se va da unŭ balŭ Sâmbătă la 4/16 Februarie 1889 în sala otelului mare de acolo. Intrarea de familiă 2 fl., de persónă 1 fl. Inceputulŭ la 8 óre séra. La balŭ învită: Vasiliu Boneu, preşedinte. Stefanŭ Albu, cassarŭ. Petru Rimbaşŭ, secretarŭ. Ofertele marinimóse suntŭ a se adresa cassarului, care se vorŭ primi cu mulţumită şi cuita pe calea publicităţii.

Unirea Valachiei cu Moldova.

„România“ scrie următorulŭ primŭ articulŭ cu data de 24 Ianuarie:

Pentru a treiḑecea óră Românii serbéză astăḑĭ ḑiua cea mai gloriósă din istoria lorŭ contimporană, ḑi, care cu câtŭ se depărtéză mai multŭ de noi prin curgerea anilorŭ, cu atâtŭ apare mai măreţă ochilorŭ noştri.

Astăḑĭ din două provincii slabe, Românii şĭ-au creatŭ o ţĕră puternică, şi din două populaţiunĭ nebăgate în sémă, unŭ poporŭ p opriu de a menţiné pacea şi de a întinde civilisaţiunea în Orientŭ.

Astăḑĭ cincĭ milióne de Românĭ, — ḑece prin comunitatea intereselorŭ şi prin vocea sângelui, — au depusŭ coróna Basarabilorŭ pe fruntea de mai nainte încununată cu aceea a Dragoşilorŭ.

Astăḑĭ Alexandru Ioanŭ I, alesulŭ Românilorŭ, a spusŭ întregului Universŭ, că vechiulŭ corpŭ alŭ totalităţii latine din văile Dunărei s'a reînchegatŭ pentru a nu se mai disolva în cele mai depărtate adêncimĭ ale vécurilorŭ.

Astăḑĭ legiunile din văile Dunării ale divului Traianŭ au doveditŭ lumei consternate, cum se póte trece, cu ramura de maslinŭ în mână, preste tóte fruntariile şi chiar preste crestele munţilorŭ pentru a face primulŭ pasŭ către unitatea naţională, sĕvîrşită la alte némurĭ prin valurĭ de sânge şi prin exterminaţiunĭ între fraţĭ.

Şi sciţĭ de ce singurŭ némulŭ românescŭ în tótă Europa a putută opera acéstă minune fără sguduiturĭ şi fără vĕrsarea unei picăturĭ de sânge frăţescŭ? — Pentru că, — ḑicea părintele renascerei literaturei române (Eliade Rădulescu) în „Legalitatea“ şi neperitorulŭ Bolliacŭ în „Trompeta Carpaţilorŭ“, — toţĭ Românii dela Domnii ţĕrilorŭ şi până la muncitorii cu mânile, îşĭ concentraseră tótă gândirea şi tótă activitatea în idealulŭ unirei Valachiei cu Moldova.

Şi în adevĕrŭ, pe când micii suveranĭ ai diferitelorŭ stătuleţe se opuneau la contopirea Franciei de Nordŭ cu Francia de Miaḑa-ḑi, la constituirea apoi a micului Piemonte în regatŭ alŭ Italiei şi, în fine, la unitatea naţională a Germaniei, necesitândŭ astfelŭ recurgerĭ la forţa brutală a ferului, a puscei cu acŭ şi a tunului Krupp, singurĭ Domnii românĭ, — ca fericiţii întru pomenire Barbu Ştirbeiu alŭ Valachiei şi Grigore-Ghica alŭ Moldovei, — abdicau de bunăvoiă la corónele ţĕrilorŭ şi, prin memorii adresate Conferinţei din Parisŭ, demonstrândŭ comunitatea nóstră de limbă, de religiune, de caracterŭ şi de moravurĭ, dovedeau că unica archă de mântuire pentru a asigura propăşirea naţiunei şi pacea în Orientŭ, în unirea Moldovei cu Valachia îşĭ avea soluţiunea.

Astfelŭ România n'a numĕratŭ la 59 în sinulŭ ei separatiştĭ, începêndŭ dela suveranii ţĕrilorŭ şi până la celŭ mai de pe urmă cetăţenŭ.

Mai multŭ încă Nu a fostŭ sacrificiu câtŭ de imensŭ înaintea căruia interesulŭ privatŭ şi meschinŭ sĕ nu se fi subordonatŭ interesului generalŭ. probă că, pe când unele oraşe din Italia şi din Germania protestau contra pagubelorŭ ce le pricinuiau unitatea, Iaşulŭ singurŭ, legănulŭ unirei, devenia de bunăvoiă

din gloriósă capitală a Moldovei, o simplă reședință de județŭ.

Etă pentru ce ȡiua de 24 Ianuarie constitue pentru noi Paștele Naționalitații române, și etă pentru ce în toțĭ anii, și chiar și prin cei mai nenorocițĭ organulŭ nostru nu a lipsitŭ de a-i aduce prinósele datorite Sântei Invierĭ.

Intêmplărĭ diferite.

Furtŭ. Lui Dumitru Munteanŭ și lui Ionŭ Rodeanŭ, amêndoi din Poiana, li-s'au furatŭ, celui dintêiu 900 fl. dintr'o ladă, celui d'alŭ doilea 270 fl. dintr'unŭ scrinŭ. Au fostŭ arestațĭ ca bănuițĭ Peța și Bănățianŭ, totŭ din Poiana. Celŭ dintêiu a studiatŭ în Gherla și a comisŭ mai multe furturĭ. Odată furând unŭ calŭ și întrebatŭ fiindŭ de ce a furatŭ calulŭ, rĕspunse: „Nu eu am furatŭ calulŭ, ci calulŭ m'a furatŭ pe mine.“

Sinucidere. Zidarulŭ Olajos György din suburbiulŭ Scheiu în Brașovŭ, s'a spênȡuratŭ pe promenada de susŭ, în vêrstă de 74 anĭ.

O nouă Barbara Ubryk. „Közérdek“ din Aiudŭ comunică din Bucurescĭ, cerculŭ Roșiei: „Bĕtrânulŭ lucrătorŭ de mine (70 anĭ) George Todoruțŭ îșĭ ținea de 16 anĭ închisă pe soția sa nebună născ. Maria Jurcă într'o cameră fără ferestĭ, care avea comunicația cu lumea din afară numai printr'o deschiȡĕtură de 20 centimetri înaltă. Acésta o făcŭ elŭ în înțelegere cu fiu-sĕu și cu noru-sa, carĭ îi dedeau din timpŭ în timpŭ atâta mâncare, câtŭ sĕ nu móră. Fisolgăbirĕulŭ a depusŭ la tribunalŭ ca „corpora delicti“ două sdrențe, ce s'au găsitŭ pe corpulŭ femeei bĕtrâne de 60 de anĭ, Celula a fosŭ sigilată, ér nenorocita bĕtrână adăpostită în spitalulŭ comitatului.“ Așa sĕ fiă óre, cum spune fóia unguréscă?

Strychnină în locŭ de chinină. Esecutorulŭ judecătorescŭ Steger Bodoy din Vamosmikola, în Ungaria, ținea la casa sa multe soiurĭ de medicamente, cu carĭ ajutora pe unii și pe alții. In séra de 1 Februarie însĕ nefericitulŭ esecutorŭ, pentru ca sĕ se cureze pe sine contra unei durerĭ de stomachŭ, luă din greșélă o bucată de strychnină, o învĕlui în bulinŭ și o înghiți, credêndŭ că ceea ce înghite este chinină. Indată ce simți efectulŭ inveninărei, privì la sticla din care luă presupusulŭ medicamentŭ, se convinse despre greșéla sa, trânti sticla la pămêntŭ și fugì repede la farmacia din apropiare strigândŭ: „Am înghițitŭ strychnină în locŭ de chinină; ajutațĭ-mĭ!“ Abia rosti însĕ aceste vorbe și căȡù mort la pămêntŭ.

Sfâșiațĭ de urșĭ. Economulŭ János Toth tăindŭ lemne în pădurea Oșdolei, cerculŭ Chezdi-Oșorheiului, fù atacatŭ de unŭ ursŭ, care-lŭ sfâșiă în bucățĭ. A doua ȡi se duse Aron Gondos și Ludvig Dane, totŭ din Oșdolea, în pădure ca sĕ caute pe Toth, dér și ei avură aceeașĭ sórte. Oșdolenii se duseră atuncĭ în pădure, aflară pe cei trei consătenĭ ucișĭ, dér de ursŭ n'au datŭ.

Literatură.

Miculŭ călindarŭ portativŭ pe an. 1889. Anulŭ I. Prețulŭ 65 cr. cu porto poștalŭ cu totŭ.—Acestŭ călindarŭ a eșitŭ de sub tiparŭ în tipografia diecesană din Gherla (Szamos Ujvár) și este edatŭ de d-nulŭ *Teodorŭ Toduțŭ*, tipografŭ. Cuprinde 224 pag. și pe lângă asta anunțurĭ și mai multe foi albe pentru însemnărĭ. Formatulŭ micŭ și corĕspundĕtoru numelui sĕu de: portativŭ. Acestŭ călindarŭ, pe lângă obicĭnuitele date calendaristice, în carĭ este forte bogatŭ, mai cuprinde între altele: Literile cirilice, Literile cirilice ca valóre numerică, diferite specii de tabele, precum: tabela literelorŭ Duminecii, a Pascilorŭ etc. Despre cronologia bisericéscă Domnitorii unghiarĭ în ordinea timpului, Domnitorii europenĭ etc. Autoritățile comitatelorŭ, Inspectorii scólelorŭ poporalĭ Compararea monetelorŭ, mĕsurile metrice, mĕsurĭ de lungime din streinătate, scala taxelorŭ de timbru și tabela de interese, Unele invențiunĭ mai nouĕ și altele. Décă acéstă încercare va fi sprijinită de publiculŭ românŭ, d-lŭ Toduțŭ promite, că va scóte pe viitorŭ și alte soiurĭ de călindare.

Din camerile române.

Senatulŭ. Ședința dela 20 Ianuarie.

La ordinea ȡilei interpelarea d-lui Mârzescu asupra stărei și administrațiunei economice a mănăstirilorŭ Neamțu, Secu și Văraticu din Moldova.

D-lŭ *G. Mârzescu* mai înainte de a procede la desvoltarea interpelărei sale, constată, că e de o natură fórte delicată și rógă pe I. P. S. Mitropolitŭ alŭ Moldovei și Sucevei, sĕ nu'i ia în nume de rĕu, pentru că nu are cea mai mică intențiune de a 'lŭ atinge câtușĭ de puținŭ. Cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ acum a luatŭ cunosciință de adresa I. P. Sale către sf. Sinodŭ, prin care constată starea jalnică, în care se afla sf. mănăstire Neamțu, care cu tóte acestea trebue și are dreptŭ sĕ existe pentru gloria bisericeĭ naționale și onórea patriei române. D-lŭ *Mârzescu* ȡice, că sub guvernu trecutŭ o anchetă, orânduită anume pentru a cerceta administrația Mânăstirei Neamțu, a constatatŭ că s'a călcatŭ sistematicŭ legea asupra comptabilitățeĭ generale a Statului, întrébă decĭ pe ministru ce resultatŭ a avutŭ acéstă constatare.

In privința stărei materiale a mânăstirei constată împreună cu I. P. S. mitropolitŭ alŭ Moldovei decadența și miseria în care se află adĭ acéstă mare lavră a bisericei române, cu tóte că la secularisarea averilorŭ mănăstireștĭ s'a lăsatŭ acestei mânăstirĭ, afară de mijlócele prevĕȡute în bugetulŭ Statului, încă mai multe pămênturĭ, vii, vite și alte accesorii trebuincióse unei largĭ, producĕtóre și îndestulătóre gos odării casnice. Intrébă ce s'a făcutŭ cu acéstă avere și unde s'a dusŭ venitulŭ ei?

Apoi oratorulŭ denunță abusurile administrațieĭ economice a mânăstirei, constatândŭ, că sumele prevĕȡute în budgetŭ pentru întreținerea mânăstirei și a călugărilorŭ, nu s'au datŭ la destinația lorŭ. Mai multŭ, chiar lefile călugărilorŭ încetațĭ din viéță urméză a se încasa multă vreme dela fiscŭ în beneficiulŭ unorŭ busunare străine. Cere dér îndreptarea acestei nelegiuite stărĭ de lucrurĭ și a se lua cuvenitele mĕsurĭ pentru prevenirea pe viitorŭ a unorŭ asemenea neregularitățĭ.

D-lŭ *T. Maiorescu*, ministru alŭ Culturelorŭ, regretă forte multŭ, că onor. interpelatorŭ a fostŭ declaratŭ înstrăinatŭ de biserică, câtŭ pentru dênsulŭ n'are a deplânge acéstă nenorocire și a avutŭ totdéuna celŭ mai adâncŭ respectŭ pentru biserica națională consfințită de constituția și legile organice ale țĕrei.

D'altmintrelea întru câtŭ privesce credința unui ministru, legea a prevĕȡutŭ că în casŭ când unŭ eterodox s'ar întêmpla sĕ devie ministru alŭ cultelorŭ, la Sinod va urma a fi representatŭ de unŭ ministru ortodoxŭ, prin urmare e trĕba sf. Sinodŭ a regula acéstă cestiune.

Intru câtŭ privesce ancheta, la care se referă interpelatorulŭ, ce ar fi fostŭ făcută sub guvernulŭ trecutŭ, ministrulŭ declară, că n'a găsitŭ nicĭ unŭ raportŭ la acte. Cu tóte acestea a orânduitŭ anulŭ trecutŭ o comisiune, care a inventariatŭ averea sf. mânăstirĭ Neamțu, inventarŭ ce a fostŭ dresatŭ cu tótă minuțiositatea și pe care 'lŭ produce în fața Senatului. Ast-felŭ, că unŭ controlŭ seriosŭ este d'acum înainte asiguratŭ în administrația averei.

D-lŭ *Mârzescu* nu se declară satisfăcutŭ și insistă asupra controlului rigurosŭ alŭ Ministerului asupra administrației economice a Mănăstirilorŭ, fără privire la autoritatea Chiriarchiei, când e vorba de întrebuințarea banilorŭ publicĭ. Oratorulŭ spune ministrului, că e datorŭ sĕ vie cu unŭ proiectŭ de revisuire alŭ legei organice a sf. Sinodŭ...

D-lŭ *Maiorescu*, ministru alŭ cultelorŭ, se întrébă cu mirare, ce are a face cu interpelarea revisuirea cu multŭ mai gravă și de o importanță de statŭ a legei sinodale. Intru câtŭ privesce obiectulŭ interpelărei, crede că nu póte fi rĕspunȡĕtorŭ pentru trecutŭ, câtŭ pentru timpulu de când e la Ministerŭ e în regulă și respinge orĭ-ce imputare. Dér, sĕ vede, că pentru interpelatorŭ administrația Mănăstirei Neamțu era unŭ pretextŭ pentru a arunca mĕrulŭ de discordie în clerulŭ naționalŭ.

I. P. S. Iosifŭ, mitropolitulŭ Moldovei și alŭ Sucevei, spune, că cerêndŭ îmbunătățirea clerului și a așeȡĕmintelorŭ bisericescĭ, biserica nu cere nimicŭ dela contribuabilĭ, ci din aceea avere, pe care a strîns'o și păstrat'o sute de anĭ, pe care a luat'o Statulŭ spre a întêmpina nevoia țĕrei. Nu este însĕ exactŭ, după cum a înțelesŭ interpelatorulŭ fórte greșitŭ, că Episcopatulŭ a revendicatŭ averile mănăstirescĭ secularisate de Statŭ.

Pășindŭ la obiectulŭ interpelării, oratorulŭ arată cum se facŭ în interesulŭ serviciului bisericescŭ unele dislocărĭ în personalulŭ călugărescŭ, ce n'au absolutŭ nimicŭ a face cu legea comptabilitățeĭ. Mai departe arată neajunsurile ce întêmpină mănăstirea în timpulŭ verei cu mulțimea enormă a visitatorilorŭ, carĭ în cea mai mare parte, cu totŭ disprețulŭ lorŭ pentru călugărĭ, pretindŭ cu sila acestora o ospitalitate largă și copiósă, de care după ce se sătură, încarcă adesea pe părinții călugărĭ cu cele mai josnice înjurii!... Terminândŭ, oratorulŭ crede, ce este de onórea țĕrei a menținé aceste monumente naționale în buna stare ce li-se cuvine.

D-lŭ *Mârzescu* dă întêlnire ministrului cultelorŭ asupra reformei legei Sinodale și a Seminarelorŭ.

I. P. S. Mitropolitŭ-Primatu rectifică arătările d-lui Mârzescu în privința împutărei ce aduce administrațieĭ economice a mănăstirei, cum că face virimente de fondurĭ când întrebuințéză la întreținere veniturile din crescerea vitelorŭ și altele, ceea ce nu e esactŭ, întru câtŭ acésta se face tocmai pentru nevoile casei mănăstirei.

Se procede la indigenate. Impămêntenirea d-lui C. Aldulеanu, românŭ din Transilvania, se votéză cu mare majoritate. Senatulŭ, după propunerea d-lui Cămărășescu, fixéză Sâmbăta ca ȡi obligatóre pentru indigenate și petițiunĭ.

Camera. Ședința dela 20 Ianuarie.

D. Președinte rugă pe dd. deputațĭ sĕ trécă în secții spre a studia legea asupra vênȡărei bunurilorŭ Statului.

Convocare.

„Reuniunea invĕțătorilorŭ rom. gr. or. din Districtulŭ alu X-lea, Brașovŭ“, va ține adunare generală estra-ordinară pe ȡiua de 3/15 Februarie a. c. la 9 óre a. m. în sala de desemnŭ din edificiulŭ gimnasiului românŭ de aicĭ, la care suntŭ invitațĭ prin acésta toțĭ membrii reuniunei a lua parte.

Obiectele de pertractatŭ:

1. Desbaterĭ asupra rapórtelorŭ comisiunilorŭ alese de adunarea generală ultimă a reuniunei asupra Normativului școlarŭ.

2. Rectificarea unorŭ acte ale adunării generale ultime a reuniunei.

3. Cestiunea editării foii: *„Școla și Familia“* pe anulŭ alŭ IV-lea.

Din ședința comitetului centralŭ alŭ reuniunei, ținută la 20 Ianuarie st. v. 1889 în Brașovŭ.

Stefanŭ Iosifŭ, președinte. — Ionŭ Dariu. secr. I.

Varietate.

Pentru „Chibiț“-eri. Jucătorii de cărțĭ vorŭ sci prea bine ce va sĕ ȡică „chibițŭ.“ De cele mai multe orĭ îțĭ este unŭ prietinŭ fórte alŭ dracului care îțĭ stă la spate, ți se amestecă în cărțĭ, îțĭ strică planurile și te scóte uneorĭ din fire.

Nu de multŭ stăpânulŭ unei casine vieneze — în care precum se vede nu e vr'unŭ lucru necunoscutŭ joculŭ de cărțĭ — a formulatŭ 10 poruncĭ pentru „chibiț“-erĭ, pe carĭ le a și afișatŭ pe unŭ părete. Ele suntŭ următórele:

I. „Chibițŭ“ e acela, care ia parte la iritațiunile dulcĭ orĭ amare ale jocului, fără ca sĕ-lŭ coste parale.

II. „Chibițŭ“ numai acela póte fi, care e în stare sĕ țĭ dovedéscă, că nu mai are nimicŭ de perdutŭ.

III. Față c'unŭ „chibițŭ“ legile bunei cuviințe, precum și cele ale libertății personale, nu eștĭ datorŭ a le observa. (Care pare a însemna, că i poțĭ, în vreme de lipsă, astupa gura și cu pumnulŭ.)

IV. „Chibiții“ trebue sĕ șĭ țină gura în cursulŭ jocului, (la din contră se aplică punctulŭ III).

V. Décă „chibiț“ erulŭ ia sémă, că cutare jucătorŭ vrea sĕ însele, e datorŭ sĕ tușéscă ca ceilalțĭ sĕ-șĭ deschiȡă ochii.

VI. „Chibiț“-erulŭ are sĕ pórte grijă de hainele jucătorului la ale cărui spate șede.

VII. Trebue sĕ-i ajute aceluia la curățirea și umplerea pipei, chiar și din tutunulŭ sĕu. Décă pipa orĭ țigara jucătorului lui s'a stinsŭ, elŭ e datorŭ sĕ i-o aprinȡă.

VIII. Décă e vinŭ în apropiere, elŭ „chibiț“-ulŭ, are slobozenie sĕ tórne în pocalŭ, dér nu sĕ și bea!

IX. E datoria „chibiț“-ului, mai departe, sĕ ridice cartea ce a căȡutŭ cumva sub masă și la vreme de lipsă sĕ-o curățe.

X. In sfîrșitŭ trebue sĕ scie totdéuna, că pe cine cade rêndulŭ la împărțirea cărțilorŭ.

Cu privegherea asupra ducerii în deplinire a poruncilorŭ de mai susŭ, în cafenele suntŭ încredințațĭ „chelner“-ii, în casine președinții, ér în casele private stăpânii casei.

Necrologŭ.

Din Clușiu-Mănăsturŭ ni-se comunică următórele:

Se ducŭ ómenii bĕtrânĭ ai scólei vechĭ, ómenĭ trecuțĭ prin focŭ și prin apă; se împuținéză pe ȡi ce merge caracterele rarĭ ale faptelorŭ și în loculŭ lorŭ rĕmâne unŭ golŭ simțitŭ pe anĭ înainte.

Unŭ astfelŭ de bĕtrânŭ cinstitŭ de toțĭ perdù și comuna bis. gr. cat. Clușiŭ-Mănăsturŭ, căcĭ în ȡiua de 23 Ianuarie fù petrecutŭ la cele eterne iubitului sĕu cantorŭ **Filimonŭ Căpușianŭ** în alŭ 71-lea anŭ alŭ vieții și alŭ 34-lea alŭ funcțiunei sale ostenicióse, jelitŭ de fii sĕi plugarĭ: *Ionŭ, Vasiliu, Catarina, Pelagia, Maria*, cu familiele lorŭ; și cu deosebire de neconsolabilulŭ sĕu fiu: *Iacobŭ Căpușianŭ*, substitutŭ de notarŭ cerc. în Săcuieu cu socia sa *Ana născ. Cordoșiu*, cu fii: *Aurelŭ* stud. în a II clasă gim., *Rosalia* și *Laurențiu*, elevĭ ai scólelorŭ primare, cum și de numeroșii consângenĭ și de toțĭ parochianii și amicii.

Ceremonia funebrală se sĕvêrși de către d-lŭ protopopŭ alŭ Clușiului Gavrilă Popŭ, cu asistența d-lui vice-protop. onor. Nicolau Popŭ, a fiului acestuia, d-lŭ Ionŭ Popŭ parochulŭ Geloului, și a d-lui Basiliu Podóbă, capelanulŭ Clușiului, ér cântările de dnii: Iaccbŭ Mureșianŭ, învĕțătorŭ și cantorŭ în Clușiu, și de înv. localŭ G. Monesterianŭ.

Domnulŭ protop. G. Popŭ rosti frumosulŭ cuvêntŭ funebralŭ, ér părintele capelan iertațiunile asemĕnândŭ în modŭ bine nimeritŭ cantorulŭ cu clopotulŭ, încâtŭ adecă ne îndémnă la s. rugă.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Febuarie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4%	101.90
Renta de hârtiă 5%	93.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	145 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	99 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	115.25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.—
Bonurĭ rurale transilvane	105 —
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.70
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	132.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.—
Renta de hârtiă austriacă	83.30
Renta de argintŭ austriacă	83 80
Renta de aurŭ austriacă	111.35
Losurĭ din 1860	141.—
Acțiunile băncei austro-ungare	894.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.67
Napoleon-d'orĭ	9.56½
Mărcĭ 100 imp. germane	59.12½
Londra 10 Livres sterlinge	120.75

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu

„PERȘEIU“

Asociare de creditŭ și păstrare în Seinĭ (Szinérváralja, com. Satmarŭ).

CONVOCARE.

Domnii acționarĭ și interesațĭ ai asociărei **„Perșeiu“** se învită prin acésta la:

Adunarea generală ordinară,

care se va ține în Seinĭ la **30 Ianuariu (11 Faurŭ) 1889** diminéța la **11 óre** în localulŭ asociărei.

Obiectele:

1. Așternerea bilanțului originalŭ de pe anulŭ III-lea de gestiune 1888.
2. Hotărîre asupra împărțirei profitului curatŭ.
3. Redicarea la valorea de acțiunĭ a depositelorŭ aflătóre, după § 9 alinea 2-a din statute.
4. Alegerea secretarului socialŭ, eventualŭ și a unui membru în comitetulŭ administrativŭ.
5. Eventualele propunerĭ, după § 20 litera *d)* din statute.

Din ședința comitetului diriginte ținută în Seinĭ la 14 (26) Ianuariu 1889.

Alexiu Berinde, preside socialŭ.

Ioanŭ Cionca, secretarŭ int.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ accelerată	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezo-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rev		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriș			4.15	6.12
Ghirbĕu			4.36	6.24
Nădeșel			4.58	6.38
Clușiu		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriș	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uióra	1.37			10.09
Vințulŭ de susŭ	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiușŭ	2.26			11.55
Crăciunelŭ	3.11			12.34
Blașiu	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copșa mică	4.09			2.19
Mediașŭ	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighișóra	5.45			3.59
Hașfalĕu	6.12			4.32
Homorodŭ	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apația	8.37			8.23
Feldióra	9.06			9.02
Brașovŭ	9.45			9.52
	1.55			
Timișŭ	2.53			
Predealŭ	3.28			
Bucurescĭ	9.35			

Predealŭ—Budapesta

	Tren de persóne	Trenŭ accelerată	Trenŭ mixt	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ			7.30	
Predealŭ			1.14	
Timișŭ			1.45	
Brașovŭ	—.—		2.32	
	4.10		7.10	
Feldióra	4.56		7.31	
Apața	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorodu	6.55		9.12	
Hașfalĕu	8.36		10.24	
Sighișóra	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediașŭ	10.37		11.47	
Copșa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blașiu	12.16		12.53	
Crăciunelŭ	12.33		1.05	
Teiușŭ	1.51		1.47	
Aiudŭ	2.18		2.08	
Vințulŭ de susŭ	2.48		2.30	
Uióra	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghirișŭ	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Clușiu	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădășelŭ	6.58			8.36
Gihrbău	7.14			9.02
Aghireșŭ	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
B. Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mezo-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenu omnibus	Trenu de pers.	Trenu de pers.
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Aradŭ		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovațŭ	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Paulișŭ	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bĕrzava		6.28	7.55
Soborșinŭ		7.25	8.42
Zamŭ		8.01	9.12
Gurasad.		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicica		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăștia		11.09	11.37
Șibotŭ		11.39	12.—
Vințulŭ de josŭ		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46
Teiușŭ	9.54	1.16	1.26

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiușŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vințulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Șibotŭ	1.01	4.43	
Orăștia	1.32	5.13	11.—
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21
Deva	2.52	6.35	
Branicica	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zamŭ	4.44	8.11	
Soborșinŭ	5.30	8.46	
Bĕrzava	6.27	9.38	
Conopŭ	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Paulișu	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovaț	8.28	11.35	7.19
Aradŭ	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Simeria (Piski)-Petroșeni

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Hațegŭ	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Banița	11.50	6.40
Petroșeni	12.30	7.12

Petroșeni-Simeria (Piski)

Petroșeni	9.36	4.26
Banița	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Hațegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.05	5.48
Aradulŭ nou	6.33	6.19
Nemeth-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timișóra	9.12	9.02

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradulŭ nou	9.11	8.01
Aradŭ	9.27	8.17

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghirișŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirișŭ	8.50	3.40

Sighișora—Odorheiu

Sighișóra	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighișora

Odorheiu	5.38
Sighișóră	9.16

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa-mică	2.29	4.35
Șeica mare	3.02	5.05
Lomneșŭ	3.46	5.46
Ocna	4.18	6.17
Sibiiu	4.42	6.40

Sibiiu-Copșa-mică

Sibiiu	8.50	10.—
Ocna	9.17	10.24
Lomneșŭ	9.45	10.50
Șeica mare	10.20	11.20
Copșa-mică	10.49	11.45

Cucerdea-Oșorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheța	3.35	10.50	3.58
Ludoșŭ	3.56	11.11	4.20
M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Iernutŭ	4.48	11.57	5.11
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.28
Mirașteu	5.21	12.36	5.53
Oșorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Reghinulŭ săsescŭ-Oșorheiu-Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oșorheiu		10.20	9.49
	6.56	12.15	10.20
Mirașteu	7.16	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.40	12.58	11.02
Iernutŭ	8.03	1.19	11.23
M. Bogata	8.37	1.49	11.53
Ludoșŭ	8.51	2.02	12.06
Cheța	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)-Uniedóra

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.36
Cerna	9.50
Simeria	10.15

Murĕșŭ-Ludoșŭ-Bistrița

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.40
Țagŭ-Budatelecŭ	8.02
Bistrița	——

Bistrița-Murĕșŭ-Ludoșŭ

Bistrița	——
Țagŭ-Budatelecŭ	9.41
Mureșŭ-Ludoșŭ	1.11

Notă: Numerĭ încuadrațĭ cu linii grose însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.